

1. Kaupunginvaltuusto

rakentamiseen merkitystä määrärahasta 19 920 mk Naulakalliontien väestönsuojassa

suoritettavien töiden loppuun saattamista varten (28.9. 685 §).

3. Terveyden- ja sairaanhoitoa koskevat asiat

Terveyden- sekä sairaanhoito sairaalain ulkopuolella

Helsingin maalaiskunnan terveydenhoitojärjestyksen kumoaminen Vuosaaren osalta. Kaupunginvaltuusto päätti kumota Helsingin maalaiskunnan terveydenhoitojärjestyksen Vuosaaren osalta ja määrätä, että tällä alueella noudatetaan Helsingin kaupungin vastavia sääntöjä ja määräyksiä. Lääninhallitus vahvisti 14.9. sanotun päätöksen (22.6. 503 §, 16.11. 821 §, kunn. as. kok. n:o 93).

Kaupunginlääkäri Tauno Wartiovaaralle myönnettiin hänen anomansa ero virastaan 1.1.1967 lukien (5.10. 711 §).

Ammattientarkastus. Kaupunginvaltuusto määräsi ammatt.tarkast. Maija-Liisa Johansonin hoitamaan 30. pl:n ammattienylitarkastajan virkaa ajaksi 1.5.—31.12. ja ammatt.tarkast. Veikko Mäkeläisen hoitamaan 21. pl:n ammattientarkastajan virkaa ajaksi 1.9.—31.12., molemmat virkoihin kuuluvien palkkaeduin (4.5. 343 §, 7.9. 600 §).

Ammatt. ylitarkast. Raimo Peltoselle myönnettiin hänen pyytämänsä ero virastaan 1.12. lukien. Erosta ilmoitettiin valtion ammattientarkastuksen I piirille (5.10. 712 §).

Newoloiden kirjoissa olevien äitien maksuttoman hammastarkastuksen järjestämistä koskevassa aloitteessaan esittivät vt Karkinen ym., että kaupunginhallitusta kehoitettiin ryhtymään toimenpiteisiin mainitun tarkastuksen järjestämiseksi. Oli tunnettua, että rikkiäiset hampaat saattoivat aiheuttaa monenlaisia sairauksia, mm. reumaa, joten tällainen sairauksia ehkäisevä terveydenhoito olisi erittäin tärkeätä odottaville äideille. Terveydenhoitolaetakunta mainitsi lausunnossaan, ettei suoritetuissa tutkimuksissa

ollut voitu ratkaisevasti todeta, että raskaus vaikuttaisi hammasmätää lisäävästi. Helsingissä oli v. 1947—1948 suoritettu odottavien äitien hampaiden tarkastus. Tarkastukseen osallistui 1 300 helsinkiläistä naista. Näiden ikä vaihteli 17—46 vuoteen. Täysin ehyet hampaat oli vain kolmella naisella ja hoidetut hampaat n. 12 %:lla tarkastetuista. 88 %:lla todettiin olevan hammasmätää. Lautakunta ei puoltanut odottavien äitien asettamista erikoisasemaan, koska pelkkä hampaiden tarkastaminen ei riittäisi, ne olisi myös korjattava. Tämä taasen saattaisi eräissä tapuksissa johtaa siihen, että hampaiden hoito muuten laiminlyötäisiin. Kaupunginhallitus totesi, että aloitteessa tarkoitettu tarkastustoiminta mahdollisine hoitoineen voitaisiin aikanaan järjestää rakennettavaksi suunnitellun Helsingin yliopiston hammaslääketieteen laitoksen toimesta. Sopivan tontin hankkiminen laitosta varten oli vireillä. Taroituksena oli myös kehottaa terveydenhoitolaetakuntaa tehostamaan mainitun alan valistus- ja ohjaustoimintaa. Kaupunginvaltuusto katsoi lausunnot riittäväksi selvitykseksi. Lisäksi kaupunginvaltuusto hyväksyi seuraavan lisäponnen: hyväksyessään kaupunginhallituksen ehdotuksen kaupunginvaltuusto samalla kehottaa kaupunginhallitusta ryhtymään toimenpiteisiin aloitteessa mainitun hammastarkastuksen ja mahdollisen hoidon järjestämiseksi sen jälkeen, kun suunniteltu Helsingin yliopiston hammaslääketieteen laitos on valmistunut (28.9. 690 §).

Aluelääkärit. Muuttaen aluelääkäreiden palkkioiden korottamisesta v. 1964 tekemäänsä päätöstä, kaupunginvaltuusto määräsi, että potilaan ensimmäisestä käynnistä aluelääkärin vastaanotolla tarkastuksineen,

hoito-ohjeineen ja lääkemääräyksineen peritään 1.1.1967 alkaen 6 mk (14.12. 899 §).

Maksuttoman terveydenhoidon ulottamisesta koskemaan kaikkia oppivelvollisuusikäisiä koskevassa aloitteessaan vt Paasivuori ym. olivat mm. huomauttaneet, että lakisääteisen terveydenhoidon piiriin kuuluivat ainoastaan kansakoulujen ja kunnallisten keskikoulujen oppilaat. Sen sijaan oli yhä lisääntyvä ammatti- ja oppikoululaisten ryhmä jätetty tämän edun ulkopuolelle. Oppivelvollisuusikäisten terveydenhoito muodostaisi vain pienen menoeran verrattuna niihin menoihin, jotka koko kansa- ja kansalaiskoulun loppuun suorittamisesta kunnalle aiheutuisi, sillä oppivelvollisuusikäiset siirtyvät kansakoulusta oppikouluun yleensä 10 v:n ikäisinä. Kun ei ole tarkoituksenmukaista jättää muissakin kuin kansakouluissa opiskelevaa nuorisoa sattumanvaraisen terveydenhoidon varaan, olivat aloitteentekijät ehdottaneet, että kaupunginhallitusta kehoitettaisiin ryhtymään toimenpiteisiin maksuttoman terveydenhoidon ulottamiseksi kaikkiin oppivelvollisuusikäisiin siten kuin se tapahtuu kansakoululaitoksen piirissä. Terveydenhoitolautakunnan käsityksen mukaan aloitteessa tarkoitettu terveydenhoitomuoto olisi koulunuorison etujen mukaista. Tässä vaiheessa olisi pyrittävä selvittämään taloudelliset edellytykset ehdotettujen toimenpiteiden toteuttamiseen mm. kartoittamalla oppi- ja muille kouluille, joissa on oppivelvollisuusikäisiä koululaisia, maksettavan valtionavun määrä. Tämän jälkeen kaupunki voisi ottaa hoitaakseen kaikkien oppivelvollisuusikäisten terveydenhoidon, jos se katsottaisiin tarpeelliseksi. Kun valtion viranomaisissa oli suunnitteilla entistä täydellisempi lakisääteinen terveydenhoitotyö, olisi lautakunnan mielestä odotettava näitä toimenpiteitä. Kaupunginhallitus totesi, että kansakoulujen lääkärintoimesta annetun lain mukaan kaupunki on velvollinen huolehtimaan alueellaan olevien koulujen oppilaiden terveydenhoidon järjestämisestä. Oppikoululaisten terveydenhoito tapahtuu kouluhalli-

tuksen antamien ohjeiden mukaisesti ja maksettavan valtionavun turvin. Kaupunginhallituksen mielestä olisi odotettava valtion toimenpiteitä. Kaupunginvaltuusto katsoi lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (6.4. 288 §).

Desinfioimislaitoksen johtosäännön muuttaminen. Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa desinfioimislaitoksen johtosäännön 3 §:n 3 momentin. Muutos koski terveystarkastajan pätevyysvaatimuksia ja palkkausta (22.6. 505 §, kunn. as. kok. n:o 61).

Kaupunginvaltuusto päätti vahvistaa desinfioimislaitoksen suorittamista tehtävistä ja toimenpiteistä perittävät uudet maksut. Paitsi rottien hävittämisestä määrättyjä maksuja, maksut tulisivat voimaan 1.5. lukien (20.4. 310 §, kunn. as. kok. n:o 28).

Maksuttoman hammashoidon järjestäminen kaikille 5—6-vuotiaille lapsille. Kaupunginhallitus asetti v. 1965 komitean tutkimaan ja selvittämään entistä laajemman lasten maksuttoman hammashoidon järjestämistä. Komitea oli esittämässään osamietinnössä ehdottanut, että kouluhammashoitolaitokselle annettaisiin tehtäväksi v:n 1967 alusta antaa maksutonta hammashoitoa kaikille 5—6-vuotiaille helsinkiläislapsille ja että ko. vuoden talousarvioon otettaisiin tarkoitukseen tarvittava määräraha. Kouluhammashoitolaitoksen tehtävänä oli suorittaa kansakoulujen ja ammattioppilaitosten oppilaiden, lastentarhojen lasten ja lastensuojelulautakunnan huostaan otettujen, kaupungin alueelle sijoitettujen lasten hampaiden tarkastaminen ja tarvittava hoito maksuttomasti. Komitean käsityksen mukaan voitaisiin laitoksen käytössä olevilla kojeilla antaa hammashoitoa myös kaikille niille esikouluikäisille 5—6-vuotiaille, jotka eivät ole lastentarhoissa. Näitä oli v. 1960 syntyneistä n. 4 400 ja v. 1961 syntyneistä n. 4 900 lasta. Uudesta toimintamuodosta aiheutuviin kustannuksiin kaupunki ei ole oikeutettu saamaan valtionapua. Terveydenhoitolautakunta oli puoltanut esitystä. Kaupunginvaltuus-

1. Kaupunginvaltuusto

to päätti kehottaa kouluhammashoitolaitosta suorittamaan maksuttomasti kaupungin kaikkien 5—6-vuotiaiden lasten hampaiden tarkastuksen ja tarpeellisen hoidon 1.1.1967 alkaen (19.10. 752 §).

Terveydellisten tutkimusten laboratorio. Kaupunginvaltuusto päätti, kumoten v. 1956 kaupungin terveydellisten tutkimusten laboratorion maksuista tekemänsä päätöksen, vahvistaa terveydellisten tutkimusten laboratorion uuden taksan tulemaan voimaan 1.7. lukien (22.6. 506 §, kunn. as. kok. n:o 62).

Edelleen kaupunginvaltuusto päätti, että terveydellisten tutkimusten laboratorion ja maidontarkastamon näyttöidenottajaksi valittavalta vaaditaan erikseen vahvistettujen pätevyysvaatimusten lisäksi vähintään kahden vuoden aikana näyttöidenottajan viranhoidossa saavutettu käytännöllinen kokemus tai muu vastaava hyväksyttävä ammattikokemus ja että näyttöidenottajaksi voidaan valita myös henkilö, jolta em. käytännöllinen kokemus puuttuu, mutta että hänelle tällöin maksetaan yhtä palkkaluokkaa pienempää palkkaa siihen asti, kunnes hän on hankkinut käytännöllisen kokemuksen (22.6. 505 §).

S a i r a a l a t

Sairaalan ylilääkärien ja sairaalan ja huoltolaitosten lääkärien virkojen palkkaluokkien muuttaminen, sairaalan uusien virkojen perustaminen ym. järjestelyt, (9.3. 206 §, 4.5. 344 §, kunn. mtö n:o 5, kunn. as. kok. n:o 196).

Lääkärivälityksestä tilatuille lääkäreille kaupungin varoista suoritettavat matkakulut. Kaupunginvaltuusto päätti v. 1951, että terveydenhoitolautakunnan päivystyspuhelimien kautta potilaan luokse välitetty lääkäri saa periä lautakunnan toimistosta sen osan automaksusta, joka ylittää 4 mk. Sairausvakuutuslain perusteella korvataan 1.2. lukien lääkärin käynnistä potilaan luona aiheutuvat matkakustannukset vakuutetulle kokonaan, mikäli ne yhteen suuntaan tapahtuvan mat-

kan osalta ylittävät 2.50 mk. Tämän vuoksi olisi tarkoituksenmukaista, että kaupunki luopuisi korvaamasta ko. matkakustannuksia. Kaupunginvaltuusto päätti kumota v. 1951 lääkärivälityksen yhteydessä lääkäreille suoritetuista matkakorvauksista tekemänsä päätöksen (22.6. 504 §).

Erikoismaksuluokan käyttöoikeuden laajentaminen. Suomen Lääkäriliitto oli huomauttanut, ettei kaupungin sairaaloissa ollut täysin toteutettu lääkintöhallituksen 29.11. 1961 päivätyn yleiskirjeen mukaista erikoismaksuluokkajärjestelyä. Kirjeessä annettiin ohjeet siitä, kuinka monta potilasta enintään ylilääkärit, osastolääkärit ja erikoislääkärit voivat hoitaa erikoismaksuluokan mukaisesti. Kaupungin sairaaloissa ko. järjestely oli ollut käytössä v:sta 1957 lukien ja sitä laajennettiin v. 1961. Mikäli Lääkäriliiton esitys toteutettaisiin, lisääntyisi kaupungin yleissairaaloiden sairaalalääkärien erikoismaksuluokan käyttöoikeus 76 sairaansijasta 161:een. Kun kaupungin yleissairaloissa oli 1 357 sairaansijaa, voisi ko. käyttöoikeuden teoreettinen maksimimäärä olla 136 sairaansijaa. Lautakunta ei kuitenkaan vastustanut esitystä. Myös palkkalautakunta oli puoltanut ko. järjestelyä. Kaupunginvaltuusto päätti, että Auroran, Kivelän, Malmin ja Marian sairaaloissa annetaan, sikäli kuin se käytännössä on mahdollista, myös kliinisten osastojen osastolääkäreille oikeus hoitaa samanaikaisesti enintään kahta sellaista potilasta, joilta he saavat periä erikoismaksuluokan mukaisen palkkion sekä röntgen-, anestesia-, laboratorio- ja patologian alojen erikoislääkäreille virka-asemasta riippumatta yhtä potilasta, kuitenkin siten ettei ko. sairaalan lääkäreille myönnettyjen erikoismaksuluokan käyttöoikeuksien yhteismäärä saa nousta yli 10 % sairaalan sairaansijojen kokonaismäärästä (19.10. 755 §).

Sairaalan johtavien lääkärien johtajanpalkkioiden tarkistaminen. Kaupunginvaltuusto päätti vahvistaa Auroran, Kivelän, Marian ja Nikkilän sairaaloiden sekä Koskelan sairaskodin johtavien ylilääkärien johtajanpalk-

kion 400 mk:ksi, Malmin sairaalan johtavan ylilääkärin johtajanpalkkion 320 mk:ksi sekä tuberkuloosi- ja mielisairaanhuoltopiirien johtajina toimivien ylilääkärin johtajanpalkkion 470 mk:ksi kuukaudelta 1.2. alkaen (23.2. 175 §).

Sairaaloiden v:n 1963—1966 eräiden kaluston perushankintojen suorittaminen. Kaupunginvaltuusto oikeutti sairaalalautakunnan suorittamaan kaupungin sairaaloiden perushankintoja vuosien 1963—1966 talousarvioihin tähän tarkoitukseen merkittyjä määrärahoja käyttäen odottamatta ratkaisua valtionapuasiassa (23.2. 169 §, 20.4. 319 §, 8.6. 442 §, 14.12. 901 §).

Eräiden kaupungin sairaaloiden käyttämien yliopisto-opetukseen. Kaupunginvaltuusto oikeutti kaupunginhallituksen tekemään Helsingin yliopiston kanssa sopimukset Laakson sairaalan käyttämisestä yliopiston keuhkosairauksien opetukseen edelleen 30.4. saakka, Marian sairaalan käyttämisestä yliopiston patologisen anatomian ruotsinkielisen osaston opetukseen edelleen 30.9. saakka ja Auroran sairaalan käyttämisestä yliopiston klinisen epidemiologian opetukseen 5-vuotiskaudeksi 1.1.1966 lukien entisillä ehdoilla ja laskemalla vuokra alle vuoden pituiselta vuokrakaudelta suhteellisesti vuosivuokrasta. Samalla kaupunginvaltuusto oikeutti kaupunginhallituksen tekemään 1.5. lukien Helsingin yliopiston kanssa Laakson sairaalan yhden osaston käyttämisestä yliopisto-opetukseen seuraavan sopimuksen:

Helsingin yliopiston ja Helsingin kaupungin kesken on tänään sovittu siitä, että kaupunki luovuttaa yliopisto-osastoksi Laakson sairaalasta yhden osaston ja myöntää yliopistoklinikalle oikeuden käyttää tuberkuloositoimistoa alempana mainituilla ehdoilla:

1) Tuberkuloosi- ja keuhkosairausopin professorin virkahuoneena ja kansliana käytettäväksi annetaan yksi huone.

2) Tuberkuloosi- ja keuhkosairausopin professorille sekä hänen alaisilleen lääkäreille ja oppilaille varataan sairaalan laboratorioissa

tilaisuus tieteelliseen työhön ja kliniseen työskentelyyn sekä myönnetään oikeus käyttää sairaalan kirjastoa.

3) Tuberkuloosi- ja keuhkosairausopin professorilla on oikeus käyttää sairaalan ja tuberkuloositoimiston röntgenkojeistoa sekä tuberkuloositoimiston röntgenosastolla perehdyttää alaisensa lääkärit keuhkojen röntgen-tutkimukseen.

4) Yliopisto huolehtii ja vastaa alussa mainitun osaston sairaanhoidosta ja palkkaa siinä tarvittavat lääkärit, paitsi että kaupunki maksaa lääkäreille yliopistollisista keskussairaaloista 15.6.1956 annetun lain (392/1956) 12 §:n 2 momentin ja sairaanhoitolaitosten eräisiin palkkauskustannuksiin annettavan valtioneuvoston perusteista 30.3.1961 annetun asetuksen (177/1961) 1 §:n, sellaisena kuin mainittu asetus on kulloinkin voimassa, viimeksi edellyttämät sairaalalisät tai niiden sijasta suoritettavat palkkiot sen suuruusina, kuin ne kulloinkin ovat valtioneuvoston vahvistamina voimassa, samoin kuin niihin liittyvät sosiaaliturvamaksut.

5) Lääkärin ja heidän sijaistensa nimittämisestä on klinikan esimiehen tehtävä ilmoitus kaupungin sairaalalautakunnalle ja sairaalan johtajalle, ja ovat lääkärit velvollisia soveltuvilta kohdilta noudattamaan Helsingin kaupungin sairaalatoimen ohjesääntöä sekä sairaalalautakunnan antamia määräyksiä. Klinikkaosaston apulaislääkäri ottaa osaa sairaalan päivystykseen ja saa tästä kaupungilta vahvistetun palkkion. Osaston lääkäreillä on oikeus vahvistettua maksua vastaan aterioida sairaalassa.

Yliopiston on huolehdittava siitä, että myös sinä aikana, jolloin yliopisto on suljettuna, osastolla on normaali määrä lääkärityövoimaa.

Jotta klinikkaosaston lääkärit saisivat tilaisuuden perehtyä keuhkosairauksien diagnostiikkaan ja etsivään sekä ehkäisevään tuberkuloosityöhön, heille on järjestettävä mahdollisuus osallistua tuberkuloositoimiston polikliiniseen työhön toimiston ylilääkä-

1. Kaupunginvaltuusto

rin sekä tuberkuloosi- ja keuhkosairausopin professorin lähemmin sopimalla tavalla.

6) Tuberkuloositoimistossa saadaan antaa lääketieteen kandidaateille opetusta ainoastaan niinä aikoina, jolloin toimiston oma henkilökunta on työssä.

7) Tuberkuloosipiirin johtava lääkäri päättää potilaiden ottamisesta yliopisto-osastolle ja heidän siirtämisestään tarvittaessa muihin hoitolaitoksiin.

8) Yliopisto hankkii ja kustantaa ne opetuksessa tarvittavat välineet, kojeet ja tarveaineet, joita sairaalalla ei ole, samoin kuin myös opetuksessa ja tieteellisessä työskentelyssä tarvittavan kirjallisuuden, jota sairaalalla ei ole ennestään. Yliopiston hankkima irtaimisto jää sen omistukseen.

Kaikki yliopisto-osastolla sairaanhoitoa varten tarvittavat välineet, kojeet ja tarveaineet samoin kuin myös lääkkeet, jotka kaupunki kustantaa, hankitaan sairaalan toimesta.

9) Tuberkuloosi- ja keuhkosairausopin professorilla ja hänen alaisillaan lääkäreillä on oikeus käyttää opetus- ja tutkimustarkoituksiin sairaalan sairaskertomus- ja röntgenarkistoa.

10) Kaupunki vastaa ruoasta ja muista menoista yliopistolle luovutetulla potilasosastolla.

11) Yliopisto suorittaa kaupungille edellä mainituista eduista korvauksen, joka vastaa yliopiston vuokraaman osaston lääkäreille 4) kohdassa mainitun lain 12 §:n 2 momentin ja asetuksen 1 §:n perusteella maksettujen sairaalaliesien tai niiden sijasta suoritettavien palkkioiden sekä niiden maksamisesta kaupungille aiheutuvien lisäkustannusten yhteismäärää. Maksu suoritetaan vuosineljänneksittäin seuraavan kuukauden 15 p:ään mennessä Laakson sairaalan postisiirtotilille n:o 84 875.

12) Sairaanhoito on yliopistolle luovutetulla osastolla järjestettävä kaupungin talousarviossa tarkoitusta varten osoitettujen määrärahojen puitteissa.

13) Yliopistolle luovutetun osaston tulot lankeavat kaupungille.

14) Yliopistolla on oikeus, mikäli se niin haluaa, sijoittaa palkkaamiaan amanuensseja myös sairaalan kunnallisille osastoille sovituaan asiasta sairaalan johtajan kanssa.

15) Yliopisto suorittaa kaupungille 11) kohdassa sovitun korvauksen lisäksi vuosittain vuokrana tuhatviisisataa (1 500) mk, mikä summa on maksettava kaupungin rahatoimistoon neljässä yhtä suuressa erässä kunkin vuosineljänneksen alussa, viimeistään kolmantena arkipäivänä.

16) Tämä sopimus on voimassa 1.5.1966 lukien 5 v.

Tätä sopimusta on tehty kaksi samansisältöistä kappaletta, yksi kummallekin asianosaiselle (12.1. 46 §).

Auroran sairaala. Kaupunginvaltuusto oikeutti sairaalalautakunnan käyttämään Auroran sairaalan kertomusvuoden palkkamäärärahoja, niiden käyttötarkoitusta osittain muuttaen, lasten kirurgian osastolle ajaksi 1.6.—31.12. palkkattavien ulkopuolisten lailistettujen lääkäreiden palkkioiden maksamista varten (22.6. 540 §, 5.10. 720 §).

Edelleen kaupunginvaltuusto oikeutti yleisten töiden lautakunnan käyttämään v:n 1963 talousarvioon Kivelän sairaalan rakennuksen n:o 9 kattilahuoneen uusimista varten merkitystä määrärahasista enintään 36 500 mk Auroran sairaalan lämpökeskuksen höyrykattiloiden syöttövesilaitteiden uusimista varten (6.4. 283 §) sekä sairaalalautakunnan käyttämään v:n 1964 talousarvioon Hesperian sairaalan rakennuksen n:o 1 peruskorjausta varten merkitystä määrärahasista enintään 200 000 mk Auroran sairaalan rakennuksen n:o 15 parvekeovien uusimista varten (14.12. 914 §).

Kivelän sairaala. Kaupunginvaltuusto oikeutti yleisten töiden lautakunnan käyttämään v:n 1963 talousarvioon sairaalan rakennuksen n:o IX kattilahuoneen uusimista varten merkitystä määrärahasista enintään 50 000

mk sairaalan pienoisröntgentilojen rakentamista varten (20.4. 318 §).

Kaupunginvaltuusto oikeutti sairaalalautakunnan käyttämään v:n 1963 ja 1964 talousarvioihin Kivelän sairaalan kaluston perushankintoja varten merkityistä määrärahoista enintään 49 191 mk sairaalan kurkku-, nenä- ja korvaosaston uudelleen järjestelyn yhteydessä suoritettavaa vuotuishankintojen luontoista kaluston hankintaa varten (20.4. 319 §).

Marian sairaala. Kaupunginvaltuusto päätti, koska oli todettu dialyysihoidon viime vuosina jatkuvasti kasvaneen ja todettu, ettei keskussairaalan munuaiskojeosasto pystynyt tyydyttämään helsinkiläispotilaiden mainitun hoidon tarvetta, että Marian sairaalan dialyysihoitotoimintaa saadaan jatkaa 1.1. 1967 siten, että hoitoa annetaan lähinnä pitkäaikaisille potilaille (14.12. 900 §).

Kaupunginvaltuusto oikeutti sairaalalautakunnan käyttämään v:n 1963 talousarvioon Kivelän sairaalan kattilalaitosta varten merkitystä määrärahasista 33 500 mk ja v:n 1964 talousarvioon ko. sairaalan huoltokeskuksen kunnostamista varten merkitystä osamäärärahasista 9 400 mk Marian sairaalan alueen aitaus- ja istutustöitä varten (8.6. 459 §).

Nikkilän sairaalan perhehoitopotilaista hoitokodin pitäjille suoritettavat hoitomaksut päätettiin 1.10. alkaen korottaa siten, että kuukausimaksu hoitorahoieneen potilaasta on enintään yht. 250 mk, jolloin potilaiden sijoittamisesta eri maksuluokkiin päättää sairaalan ylilääkäri. Mainitut hoitomaksut siddottiin virallisen elinkustannusindeksin »lokakuu 1951 = 100» v:n 1966 syyskuun pistelukuun siten, että indeksin muuttuessa 5 % suoritetaan sairaalalautakunnan toimesta vastaava tarkistus maksuissa kulloisenkin indeksiarvon laskemiskauden alusta pyöristämällä tällöin maksut lähimpään täyteen 50 penniin (7.9. 602 §).

Kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä arkitehtien Aili ja Niilo Pulkan laatimat Nikkilän sairaalan uusien asuntolarakennusten

luonnospiirustukset. Lisäksi kaupunginvaltuusto kehotti kaupunginhallitusta ryhtymään toimenpiteisiin sairaanhoitajien asuimistason parantamiseksi ja tällöin erityisesti pitämään tavoitteena sitä, että asuntotaloja rakennettaessa pienasuntojen pinta-aloja lisätään (23.3. 246 §).

Laakson sairaala. Kaupunginvaltuusto hyväksyi talorakennusosaston laatimat Laakson sairaalan itäisen potilaspaviljongin peruskorjaustyön pääpiirustukset siten, että tutkittaisiin mahdollisuuksia sairaansijamäärän lisäämiseen. Kaupunginhallitus oikeutettiin hyväksymään tästä pääpiirustuksiin mahdollisesti aiheutuvat muutokset. Samalla kaupunginvaltuusto oikeutti sairaalalautakunnan käyttämään ko. työtä varten v:n 1963 talousarvioon sairaalarakennusten suunnittelua ja rakentamista varten merkitystä määrärahasista 107 000 mk ja v:n 1964 talousarvioon Kivelän sairaalan rakennuksen n:o XII peruskorjaustyötä varten merkitystä määrärahasista 103 000 mk. Työ saatiin suorittaa valtionapuasian ratkaisua odottamatta (22.6. 509 §).

Vielä kaupunginvaltuusto oikeutti yleisten töiden lautakunnan käyttämään em. vuoden talousarvioon Oulunkylän psykiatrisen hoitokodin rakentamiseen varatusta määrärahasista 252 500 mk Laakson sairaalan hallintorakennuksen peruskorjaus- ja muutostöiden loppuun suorittamista varten (2.11. 796 §).

Apuhoitajakoulu. Kaupunginvaltuusto päätti v. 1965 hyväksyä kaupunginhallituksen toimenpiteet kaupungin apuhoitajakoulutuksen järjestämiseksi. Kun valtioneuvosto ei ollut vielä hyväksynyt koulua ammattioppilaitoslain tarkoittamaksi ammattikouluksi, kaupunginvaltuusto päätti, että apuhoitajakoulu toistaiseksi toimii sairaalalautakunnan alaisena oppilaitoksena siten, että koulun toimintaa valvoo kaupungin sairaanhoitajakoulun johtokunta sekä että tällöin noudatetaan soveltuvin osin Helsingin kaupungin sairaanhoitajakoulun ohjesääntöä (22.6. 507 §).

Edelleen kaupunginvaltuusto päätti, että apuhoitajakoulussa peritään asuntoedusta,

1. Kaupunginvaltuusto

aterioista ja muista eduista 1.7. jälkeen alkavien oppikurssien oppilailta samat oppilasmaksut kuin valtion apuhoitajakouluissa (20.4. 311 §).

Kätilöopiston rakentamisesta ja käyttämisestä v. 1954 tehdyn sopimuksen mukaan on Kätilöopiston neuvolapiirissä asuvilla helsinkiläisillä ollut oikeus käyttää sairaalan poliklinikkaa ja äitiysneuvolaa. Kätilöopiston taholta esitettiin v. 1965 neuvolan muuttamista lähete-poliklinikkana toimivaksi äitiyspoliklinikaksi. Kiinteistölautakunta päätti sen jälkeen vuokrata Somerontie 2:sta uudet huonetilat äitiysneuvolaa varten toistaiseksi, kunnes Vallilaan rakennettavat uudet tilat valmistuvat. Kaupunginvaltuusto oikeutti kaupunginhallituksen sopimaan Kätilöopiston rakentamisesta ja käyttämisestä tehdyn sopimuksen muuttamiseksi siten, että Kätilöopiston äitiysneuvola lopetetaan muuttamalla se lähete-poliklinikkana toimivaksi äitiyspoliklinikaksi (25.5. 382 §).

Invaliidisäätiön kanssa tehdyn sopimuksen tarkistaminen. Invaliidisäätiön kanssa oli v. 1942 tehty sopimus säätiön huoltolaitoksen eräiden potilas- ja hoitopaikkojen luovuttamisesta kaupungin käyttöön. Sopimusta oli v. 1960 muutettu laitoksessa hoitoa saavien kansakoulujen ja lastentarhojen oppilaiden osalta. Koska olosuhteet v:sta 1942 ovat huomattavasti muuttuneet, oli säätiö ehdottanut sopimuksen uusimista. Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa Invaliidisäätiön kanssa v. 1942 potilas- ja hoitopaikkojen luovuttamisesta kaupungin käytettäväksi tehdyn sopimuksen lisäyksineen seuraavaksi:

Helsingin kaupungin, josta jäljempänä käytetään nimitystä Kaupunki, ja Invaliidisäätiö—Invalidistiftelsen -nimisen säätiön, josta alempana käytetään nimitystä Säätiö, kesken on tehty hoito- ja oppilaspaikkojen luovuttamisesta Kaupungin käytettäväksi Säätiön Tenholantie 10:ssä olevassa sairaala- ja ammattikoululaitoksessa seuraava sopimus:

1) Säätiö luovuttaa edellä mainitussa lai-

toksessaan pysyvästi Kaupungin käytettäväksi, kuitenkin huomioon ottaen, mitä 6) kohdassa sanotaan, yleisillä osastoilla yhteensä 40 hoitopaikkaa sellaisten Kaupungissa hengillekirjoitettujen potilaiden hoitamiseksi, joilla on ortopedinen vika, vamma tai sairaus tahi jotka lapsihalvauksen johdosta ovat jälkihoidon tarpeessa, sekä sitoutuu huolehtimaan näiden potilaiden hoidosta.

2) Laitoksessa varataan sitä paitsi säännöllisesti kymmenelle Kaupungissa hengillekirjoitetulle ja sen ammattikouluun sopivalle oppilaalle tilaisuus ammattiopetuksen saamiseen samoilla yleisillä ehdoilla kuin muille laitoksen ulkopuolella asuville, muualta kotoisin oleville oppilaille.

3) Kaupunki suorittaa Säätiölle keskussairaaloiden poliklinikoilla perittävien maksujen mukaisen korvauksen Kaupungin kansakoulujen ja lastentarhain oppilaista, joita ortopedisen vian, vamman tai sairauden vuoksi on tutkittu tahi hoidettu Säätiön ortopedisen sairaalan poliklinikassa.

4) Säätiö on oikeutettu perimään laitoksessa Kaupungin hoitopaikoilla olevilta potilailta samat hoitomaksut kuin keskussairaaloissa vastaavissa maksuluokissa kannetaan sekä korvauksen mahdollisesti tarvittavista tukisidoksista, tekojäsenistä ja muista apuneuvoista.

5) Säätiö antaa hoitamistaan potilaista kuukausittain Kaupungin määräämälle viranomaiselle tämän hyväksymän lomakkeen mukaisen kuukausiraportin. Näistä raporteista tulee ilmetä Kaupungin potilaiden hoitopäivät päivittäisine vaihtumisineen ja niissä tulee olla asianomaisen päivän kohdalle potilaan järjestysnumeroin tehty merkintä hänen ottamisestaan sairaalaan ja poistamisestaan sieltä. Kuukausiraportteihin tulee myöskin liittyä selvitys siitä, että potilaat on katsottava Kaupungin potilaiksi.

6) Jos Säätiö lopettaa laitoksen toiminnan, on sen tuettava Kaupunkia saamaan tämän sopimuksen edellyttämät edut siinä mainituin

ehdoin toisessa vastaavanlaisessa laitoksessa (30.11. 862 §).

Työterveyslaitoksen käyttämisestä tehdyn sopimuksen uusiminen. Kaupunginvaltuusto oikeutti sairaalalautakunnan muuttamaan kertomusvuoden alusta kaupungin ja Ammattilääketieteen säätiön kesken tehtyä sopimusta pienoisoröntgenkuvauksista suoritettavan korvauksen osalta siten, että kuvan hinta korotetaan 90 p:stä 1.15 mk:aan (8.6. 441 §).

Lastenlinnan hoitopaikoista tehdyn sopimuksen muuttaminen. Lastenlinnan edustajisto ehdotti v. 1965 osakaskunnille, että ennakkomaksujen osalta siirryttäisiin samanlaiseen järjestelmään kuin kuntainliittojen sairaaloissa. Voimassa oleva järjestelmä vaikeutti sairaalan toimintaa, koska se aiheutti käyttövarojen puutetta. Kaupunginvaltuusto oikeutti kaupunginhallituksen tekemään Mannerheimin Lastensuojeluliiton kanssa Helsingin Lastenlinnan käytöstä seuraavan sopimuksen:

Mannerheimin Lastensuojeluliiton Helsingin Lastenlinnan johtokunta ja Helsingin kaupunki ovat tänään sopineet seuraavaa:

1) Poiketen 11.10.1960 Mannerheimin Lastensuojeluliiton Helsingin Lastenlinnan hoitopaikoista tehdyn sopimuksen 3) kohdan määräyksistä Helsingin kaupunki suorittaa ennakkomaksuna neljännesvuosittain jälkikäteen tänä aikana kunnasta olleiden potilaiden hoitopäivien luvun mukaisen kunnan osuutta vastaavan määrän nettotappiosta laskettuna talousarvion mukaan.

2) Jos kaikki Helsingin Lastenlinnan tilaajakunnat eivät tee tämänsisältöistä sopimusta, ennakkomaksun tämän sopimuksen mukaan suorittaneelle kunnalle hyvitetään tämän sopimuksen 1) kohdan ja hoitopaikkasopimuksen 3) kohdan perusteella lasketulle ennakkomaksujen erotukselle 7 %:n vuotuisen korko maksupäivästä vuoden loppuun.

3) Tämä sopimus tulee voimaan 1.1.1966 ja on voimassa saman ajan kuin 1) kohdassa tarkoitettu hoitopaikoista tehty sopimus (23.2. 168 §).

Lastenlinnan poliklinikan käyttöä koskeva sopimus. Kaupunginvaltuusto oikeutti kaupunginhallituksen tekemään Mannerheimin Lastensuojeluliiton kanssa seuraavan sopimuksen:

Mannerheimin Lastensuojeluliiton Helsingin Lastenlinnan johtokunta, jota jäljempänä kutsutaan johtokunnaksi, ja Helsingin kaupunki, josta jäljempänä käytetään nimitystä kunta, ovat tehneet Helsingin Lastenlinnan poliklinikan käytöstä seuraavan sopimuksen:

1) Kunta on oikeutettu käyttämään Lastenlinnan poliklinikkaa sairaalaan pyrkivien lasten alkututkimusta ja -hoitoa varten (lähetepoliklinikka) sekä sairaalassa hoidettujen lasten polikliinistä jälkitutkimusta ja -hoitoa varten (jälkipoliklinikka).

2) Kunta suorittaa Lastenlinnalle poliklinikalla 1) kohdassa mainituista tutkimuksista ja hoidosta lasten vanhempien maksaman, yleisissä sairaaloissa voimassa olevan poliklinikkataksan mukaisten maksujen lisäksi kunnasta olevien lasten käyntikertojen mukaisen suhteellisen osan poliklinikan nettokustannuksista (käyntikertojen suhde poliklinikan kaikkien käyntikertojen lukuun). Käyntikertakorvaus suoritetaan jälkikäteen kalenterivuotta seuraavan vuoden helmikuussa.

3) Kunta suorittaa ennakkomaksuna neljännesvuosittain edellisen neljänneksen aikana kunnasta olleiden potilaiden poliklinikkakäyntien luvun mukaisen kunnan osuutta vastaavan määrän nettotappiosta laskettuna poliklinikan talousarvion perusteella. Ensimmäinen maksuennakko suoritetaan kuitenkin sopimuksen tehneiden kuntien arvioitujen poliklinikan käyntikertojen perusteella.

4) Poliklinikan talousarviosta ja muista poliklinikkaa koskevistä asioista päättää Lastenlinnan edustajisto tai johtokunta sen mukaan kuin Lastenlinnan säännöissä määrätään.

5) Tämä sopimus on voimassa kalenterivuoden 1967 ja jatkuu kalenterivuoden ker-

1. Kaupunginvaltuusto

rallaan, jollei sitä sanota irti kunnan puolesta kolmea (3) kuukautta ennen ja Lastenlinnan puolesta kahta (2) kuukautta ennen sopimuskauden päättymistä.

6) Jos Lastenlinna siirtyy kuntainliiton hallintaan, johtokunnalla on oikeus irtisanoa sopimus päättyväksi sinä päivänä, jolloin siirtyminen tapahtuu (7.9. 603 §).

4. Sosiaaliset tehtävät

Huoltotoimi

Huoltolautakunnan ja sen alaisten laitosten viranhaltijain palkkojen ja virkojen järjestelyt, ks. kunn. as. kok. n:o 196.

Asumistukea koskevat asiat. Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa väliaikaisen asumistuen suorittamisesta vanhuksille annettujen yleisohjeiden muuttamisesta v. 1964 tekemänsä päätöksen II 1) kohdan ja v. 1963 vahvistamiensa yleisohjeiden II 4) kohdan 1.1.1967 lukien. Muutokset koskivat suoritettavan asumistuen suuruutta ja sen myöntämisen edellytysten toteamista (14.12. 911 §).

Vt Ehrnrooth ym. olivat asiaa koskevassa aloitteessaan huomauttaneet, että asumistuen saamisen ulkopuolelle olivat kokonaan jääneet mm. ne henkilöt, jotka nauttivat kansaneläkelain mukaista työkyvyttömyyseläkettä. Näitä oli Helsingissä n. 3 500. Kaupunginhallitus oli aloitteen johdosta viitanut edellä mainittujen ohjeiden muuttamisesta tehtyyn päätökseen sekä huoltolautakunnan ja vanhusten asuntokomitean asiasta antamiin lausuntoihin. Kaupunginvaltuusto katsoi lausunnon riittäväksi selvitykseksi (14.12. 915 §).

Huoltoavun takaisin perimisen lopettamista tai rajoittamista koskevassa aloitteessaan vt Myllymäki ym. olivat huomauttaneet, että huoltoavun tarpeen aiheuttavat usein mm. heikot työnsaantimahdollisuudet, varsinkin vanhempien naisten osalta, sekä pienet palkat. Huoltoapua tarvitaan siis useimmiten yhteiskunnallisten olosuhteiden takia eikä yksilön itse aiheuttaman syyn vuoksi. Korkeat verot ja elinkustannukset

esim. aiheuttavat usein sen, että lasten on vaikea huolehtia vanhempiensa elättämisestä. Tämän vuoksi olisi jo yhteiskuntaa rakentaneet ja sille kymmeniä vuosia veroja maksaneet vanhuksat huolehdittava yhteiskunnan toimesta. Huoltoavun takaisin perimisestä olisi luovuttava tai lakia muutettava ainakin siten, että periminen rajoitettaisiin koskemaan vain poikkeustapauksia. Asiasta olisi kiireesti tehtävä esitys Kaupunkiliitolle. Huoltolautakunta oli lausunnossaan viitanut v. 1956 annetun huoltoapulain 3—5, 28, 33 ja 34 §:iin, joissa oli tarkat määräykset huoltoavun takaisin perimisestä. Lautakunta oli todennut, ettei huoltoavun takaisin perimiskysymys ollut yksiselitteinen ja ettei takaisin perimisestä voitaisi kokonaan luopua, koska oli myös olemassa huolimattomia ja välinpitämättömiä perheen huoltajia, joiden kohdalla perimistä oli pidettävä kasvatukseen. Myöskään ei ollut aihetta lopettaa takaisin perimistä vanhusten osalta, sillä kotonneiden kansaneläkemaksujen ansiosta he voivat itse suorittaa huoltolaitoksissa perittävät alhaiset hoitomaksut. Tällöinkään ei ole syytä luopua korvauksen perimisestä, koska muutoin kertyneet säästöt aikanaan siirtyisivät perintönä omaisille. Huoltojaosto sekä -toimistot olivat yleensä pyrkineet mahdollisuksiensa mukaan rajoittamaan takaisin perimistä ja korvauksen periminen toteutettiin useimmiten vasta huollettavan kuoltua. Tällöin huomattava osa velkomisista kohdistetaan huollettavan mahdollisesti jättämään omaisuuteen. Kertomusvuoden elokuussa oli huoltoviraston asiamiesosastossa 25 806 velkomiskorttia. Luku oli v:n 1965 alusta lukien